

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Marozbe / Magozwe

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Nataliya Tyshchuk (uk), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

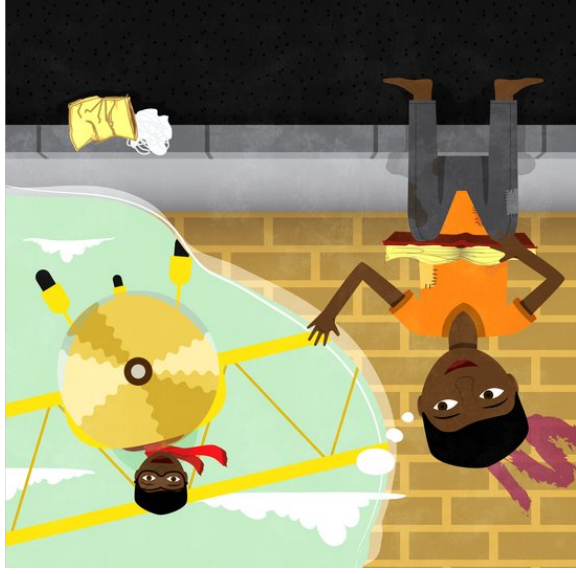
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Marozbe

Magozwe

✎ Lesley Koyi

🔊 Wiehan de Jager

📖 Nataliya Tyshchuk

😊 ukrainsk / bokmål

|| nivå 5

У великому місті Найробі, далеко від безтурботного життя жила група безпритульних хлопчиків. Вони раділи кожному дню. Щоранку хлопці згортали з холодного бетону матраци, на яких вони спали вночі. Щоб зігрітися, вони палили сміття. Наймолодшим у групі був Магозве.

...

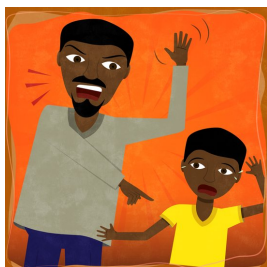
I den travle byen Nairobi, langt fra det trygge livet hjemme, bodde det en gjeng hjemløse gutter. De tok hver dag akkurat som den kom. En morgen pakket guttene sammen mattene sine etter at de hadde sovet på det kalde fortauet. For å fordrive kulden lagde de et bål av søppel. En av guttene i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Батьки Марозве померли, коли йому було лише п'ять років. Дядько Марозве забрав його до себе, але не піклувався про свого племінника. Він порано годував хлопця і примушував його до важкої роботи.

...

Da Magozwes foreldre døde, var han bare fem år. Han dro for å bo med onkelen sin. Denne mannen brudde seg ikke om barnet. Han ga ikke Magozwe nok mat. Han tvang gutten til å jobbe hardt.

Якщо Магозве нарікав або запитував про щось свого дядька, то він бив хлопця. Одного разу Магозве сказав дядькові, що хотів би ходити до школи. Дядько знову побив його і сказав: "Ти недостатньо розумний, щоб вчитися". Після трьох років такого ставлення до себе, Магозве утік від свого дядька і почав жити на вулиці.

...

Hvis Magozwe klagde eller stilte spørsmål, slo onkelen hans ham. Når Magozwe spurte om han kunne gå på skolen, slo onkelen hans ham og sa: «Du er for dum til å lære noe som helst.» Etter tre år med denne behandlingen rømte Magozwe fra onkelen sin. Han begynte å bo på gata.

Одного дня Магозве сидів на подвір'ї коло хати із зеленим дахом і читав книжку. Томас підійшов до нього і запитав: "Про що ця книжка?" "Ця книжка про хлопчика, який став учителем", - відповів Магозве. "А як звати цього хлопчика?" - запитав Томас. "Його звати Магозве", - посміхнувся у відповідь хлопець.

...

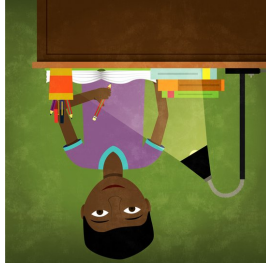
Magozwe satt på tunet ved huset med det grønne taket og leste en barnebok fra skolen. Thomas kom og satte seg ved siden av ham. «Hva handler fortellingen om?» spurte Thomas. «Den handler om en gutt som blir lærer», svarte Magozwe. «Hva heter gutten?» spurte Thomas. «Han heter Magozwe», svarte Magozwe med et smil.

Життя на вулиці було складним, адже хлопцям було важко діставати їжу. Бувало так, що їх арештовували, а інколи навіть били. Коли діти хворіли, про них ніхто не піклувався. Хлопці жили на ті гроші, які вони жєбрали або заробляли, продаючи пластик та інші речі. Життя ставало ще важчим через бійки з бандами, які хотіли контролювати певні частини міста.

...

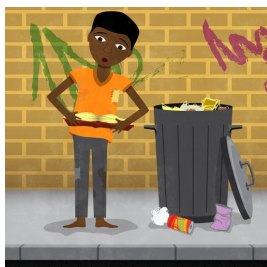
Livet på gata var vanskelig, og de fleste guttene slet hver dag bare for å finne mat. Noen ganger ble de arrestert, andre ganger ble de slått. Når de ble syke, var det ingen som kunne hjelpe dem. Gjengen var avhengig av de få pengene de fikk fra å tigge og fra å selge plast og annet til resirkulering. Livet var enda vanskeligere på grunn av slåsskamper med rivaliserende gjenger som ville ha kontroll over deler av byen.

Магозве почав ходити до школи, але йому було важко. Йому потрібно було надолужувати багато пропущеного. Інколи він був готовий відступити від своєї мети, але згадував історії про пілота і футболіста. Як і вони, Магозве не здавався.

...

Magozwe begynte på skolen, og det var vanskelig. Han hadde mye å ta igjen. Av og til ville han gi opp. Men han tenkte på piloten og fotballspilleren i barnebøkene. Som dem ga han ikke opp.

Одного дня Магозве порпався у смітнику і знайшов стару обшарпану книжку. Хлопець витер з неї бруд і поклав собі у мішок. З того часу Магозве щодня витягав книжку і дивився на малюнки. На жаль, він не вмів читати.

...

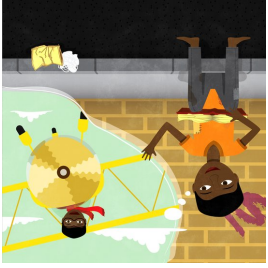
En dag mens Magozwe lette i noen søppelbøtter, fant han en gammel fillete barnebok. Han fjernet møkka fra den og la den i sekken sin. Hver påfølgende dag tok han ut boka og så på bildene. Han visste ikke hvordan han skulle lese ordene.

Отож, Магозве поселився у будинку із зеленим дахом. З ним у кімнаті жило ще двоє хлопців. Усього у будинку жило десятеро дітей разом із тіткою Сіссі, її чоловіком, трьома собаками, котом і старою козою.

...

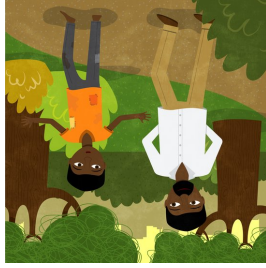
Dermed flyttet Magozwe inn i et rom i et hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutter. Til sammen var det ti barn som bodde i det huset. Sammen med tante Cissy og mannen hennes, tre hunder, en katt og en gammel geit.

З малюнків Марозве зрозумів, що книжка була про хлопця, який виріс і став пілотом. Він також почав мріяти про те, щоб стати пілотом. Інколи Марозве уявляв себе хлопчиком із книжки.

...

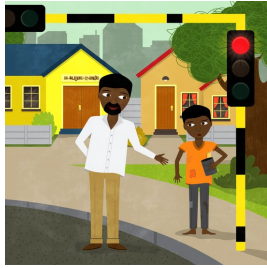
Bildene fortalte fortellingen om en gutt som vokste opp til å bli pilot. Magozwe pleide å dagdrømme om å bli pilot. Noen ganger innbilte han seg at han var gutten i fortellingen.

Марозве показав Томасові про свої побоювання. З часом чоловік переконав хлопця в тому, що на новому місці йому буде краще.

...

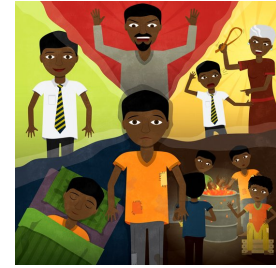
Han snakket om det han var redd for med Thomas. Med tiden forsikret mannen gutten om at livet kunne bli bedre på det nye stedet.

Одного разу він жебракував біля дороги. Надворі було холодно. До нього підійшов якийсь чоловік і привітався. "Мене звати Томас. Я працюю недалеко звідси. Там ти зможеш поїсти чогось теплого", - сказав чоловік. Він вказав на жовтий будинок із синім дахом. "Сподіваюся, там ти зможеш щось поїсти", - сказав чоловік. Магозве подивився на чоловіка, а потім на будинок. "Можливо іншим разом", - сказав він і пішов собі.

...

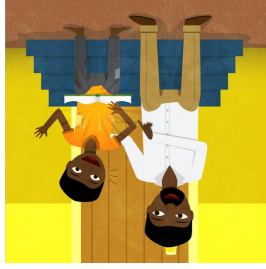
Det var kaldt og Magozwe stod langs veien og tigget. En mann gikk bort til ham. «Hei, jeg heter Thomas. Jeg bor i nærheten, på et sted der du kan få deg noe å spise», sa han og pekte på et gult hus med blått tak. «Jeg håper du drar dit for å få deg litt mat?» spurte han. Magozwe så på ham, og deretter på huset. «Kanskje», sa han og gikk.

Магозве почав думати про те місце і про школу. Може його дядько був правий, коли казав, що Магозве занадто дурний, щоб вчитися? А що як там, у новому місці, його знову битимуть? Хлопцеві стало страшно. "Може краще залишитися жити на вулиці?" - подумав хлопець.

...

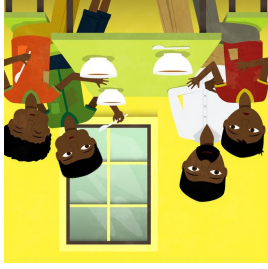
Magozwe tenkte på dette nye stedet og på å gå på skolen. Hva om onkelen hans hadde rett, og han var for dum til å lære noe? Hva om de slo ham på dette nye stedet? Han var redd. «Kanskje det er bedre å bo på gata», tenkte han.

Коли Маргове виповнилося десять років, Томас подарував йому нову книжку. Це була історія про сільського хлопчика, який став відомим футболістом. Томас перечитував Маргове цю історію багато разів. Одного разу він сказав хлопцеві: "Я думаю, тобі потрібно йти до школи, щоб навчитися читати. Що на це скажеш?" Томас також сказав, що він знає таке місце, де діти можуть жити і вчитися.

...

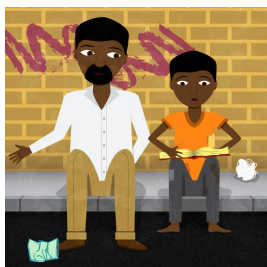
Omkring Magozwes tiende fødselsdag ga Thomas ham en ny barnebok. Det var fortellingen om en landsbyguttt som vokste opp til å bli en berømt fotballspiller. Thomas leste den fortellingen for Magozwe mange ganger, helt til han en dag sa: «Jeg synes det er på tide at du går på skolen og lærer å lese. Hva synes du?» Thomas forklarte at han visste om et sted hvor barn kunne bo og gå på skole.

Бездомні хлопці звикли до Томаса, який навідував їх вже декілька місяців поспіль. Він любив говорити з людьми, особливо з безпритульними. Він слухав їхні життєві історії. Томас був завжди поважний, терплячий і ввічливий. Дехто з хлопців почав ходити на обід до жовто-синього будинку.

...

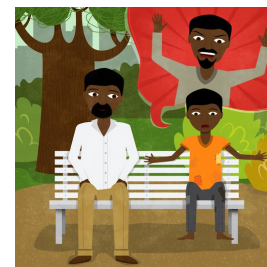
I månedene som fulgte ble de hjemløse guttene vant til å se Thomas. Han likte å snakke med folk, spesielt de som bodde på gata. Thomas hørte på fortellinger om livene til folk. Han var seriøs og tålmodig, aldri trekk eller respektløs. Noen av guttene begynte å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Якось Магозве сидів на тротуарі і розглядав малюнки у своїй книжці. Томас підійшов до нього і сів поруч. “Про що ця книжка?” - запитав він. “Ця книжка про хлопчика, який став пілотом”, - відповів Магозве. “Як звати того хлопця?” - запитав Томас. “Я не знаю, бо не вмію читати”, - тихо сказав Магозве.

...

Magozwe satt på fortauet og kikket i bildeboka da Thomas kom og satte seg ved siden av ham. «Hva handler fortellingen om?» spurte Thomas. «Den handler om en gutt som blir pilot», svarte Magozwe. «Hva heter gutten?» spurte Thomas. «Jeg vet ikke, jeg kan ikke lese», svarte Magozwe lavt.

Коли вони знову зустрілись, Магозве розказав Томасові свою власну історію. Він розповів про свого дядька і про те, як він утік від нього. Томас багато не говорив і ніколи не давав Магозве ніяких порад, але завжди дуже уважно слухав. Інколи вони говорили під час обіду у будинку із синім дахом.

...

Da de møttes, begynte Magozwe å fortelle sin egen historie til Thomas. Det var historien om onkelen hans og hvorfor han rømte hjemmefra. Thomas snakket ikke mye, og han sa ikke til Magozwe hva han skulle gjøre, men han lyttet alltid oppmerksomt. Noen ganger snakket de sammen mens de spiste i det gule huset med det blå taket.